Коректност на метода на характеристичното уравнение за решаване на линейно-рекурентни уравнения

Стефан Фотев

Пиша този файл, тъй като не успях да намеря в интернет кратко и ясно обяснение на коректността на този метод. Това ме мотивира да изведа сам тези резултати.

Основната ми цел е достъпен и разбираем за запознати читатели текст.

Задача:

Дадено е следното рекурентно уравнение:

$$a_n = c_1 a_{n-1} + \dots + c_k a_{n-k} + \alpha_1^n P_1(n) + \dots + \alpha_s^n P_s(n),$$

където $c_1, ..., c_k$, са комплексни числа, $c_k \neq 0, P_1, ..., P_s$ са комплексни полиноми, от степени съответно $\delta_1, ..., \delta_s$, а коефицентите $\alpha_1, ..., \alpha_s$ са различни помежду си, ненулеви комплексни числа.

Дадени са начални условия: $a_0 = b_0$, ..., $a_{k-1} = b_{k-1}$.

Изразът $x^k-c_1x^{k-1}-...-c_k$ наричаме характеристичен полином на рекурентното уравнение. Изразът $c_1a_{n-1}+...+c_ka_{n-k}$ наричаме хомогенна част, а $\alpha_1^nP_1(n)+...+\alpha_s^nP_s(n)$ - съответно нехомогенна.

Нека M е мулти-множество, съставено от корените на характеристичния полином със съответната кратност и константите $\alpha_1, ..., \alpha_s$ с кратности съответно $\delta_1 + 1, ..., \delta_s + 1$.

Тогава решението на рекурентното уравнение има общ вид:

$$\sigma_1^n Q_1(n) + ... + \sigma_t^n Q_t(n)$$
,

където $\sigma_1, ..., \sigma_t$ са различните елементи на M, а $Q_1, ..., Q_t$ са полиноми от степени, ненадвишаващи броя срещания на $\sigma_1, ..., \sigma_t$ в M минус единица.

Пример:

$$a_n = 3a_{n-1} - 2a_{n-2} + 2^n(n^2 + 5n - 6) + 3^n(4n^2 + 3),$$

 $a_0 = 2, a_1 = 166$

Корените на характеристичния полином $x^2 - 3x + 2$ са 1 и 2. Мулти-множеството M е съставено от $\{1, 2, 2, 2, 2, 3, 3, 3\}$.

В такъв случай общият вид на решението изглежда така:

$$a_n = 1^n \lambda_0 + 2^n (\lambda_1 + \lambda_2 n + \lambda_3 n^2 + \lambda_4 n^3) + 3^n (\lambda_5 + \lambda_6 n + \lambda_7 n^2)$$

Точното решение се намира, след решаване на система линейни уравнения за коефицентите. Тя се получава, чрез оценяване на първите няколко стойности на a_n (началните и евентуално някои допълнителни).

І. Рекурентни уравнения, съдържащи само хомогенна част

Цялата коректност на метода се базира на два тривиални резултата. Ще ги кръстя съответно P-лема и Δ -лема.

Р-лема: Нека P(x) е комплексен полином. Тогава за $s \ge 1$:

$$r$$
 е корен на P с кратност поне $s \Leftrightarrow P(r) = P'(r) = P''(r) = \dots = P^{(s-1)}(r) = 0$

Доказателство:

Нека P(x)=(x-r)Q(x), където Q е полином от степен с една по-малко от степента на P. Тогава $P^{(k)}(x)=k$. $Q^{(k-1)}(x)+(x-r)Q^{(k)}(x)$, откъдето $P^{(k)}(r)=k$. $Q^{(k-1)}(r)$.

Останалата част от доказателството оставям на читателя за упражнение.

Δ-лема: Нека $P(x)=a_0+a_1x+...+a_nx^n$ е комплексен полином от степен $n\geq 1$.

Дефинираме рекурсивно оператор Δ_p^k по следния начин:

$$\begin{vmatrix} \Delta_P^0(x) = P(x) \\ \Delta_P^{S+1}(x) = x. (\Delta_P^S(x)) \end{vmatrix}'$$

Как изглежда 🛛 ?

$$\begin{split} &\Delta_P^1(x) = x.P'(x) = a_1 x + a_2 2 x^2 + \dots + a_n n x^n \\ &\Delta_P^2(x) = x. \left(\Delta_P^1(x)\right)' = a_1 x + a_2 2^2 x^2 + \dots + a_n n^2 x^n \\ & . \end{split}$$

$$\Delta_P^s(x) = x. \left(\Delta_P^{s-1}(x)\right)' = a_1 1^s x^1 + a_2 2^s x^2 + \dots + a_n n^s x^n$$

Самата Δ-лема се изразява в следното твърдение:

За $r \neq 0$ и произволно s е вярно:

$$\Delta_P^0(r) = \Delta_P^1(r) = \dots = \Delta_P^{s-1}(r) = 0 \Leftrightarrow P(r) = P'(r) = P''(r) = \dots = P^{(s-1)}(r) = 0$$

Доказателство:

Разглеждаме следната таблица *S*:

Общата ѝ формула e: S(i,j) = S(i-1,j-1) + j.S(i-1,j)

Много лесно с индукция по s > 0 се проверява следното твърдение:

$$\Delta_P^s(x) = \sum_{k=1}^s S(s, k). x^k. P^{(k)}(x)$$

Сега доказателството на лемата е тривиално и в двете посоки - оставям го на читателя за упражнение.

3 a бележска: В литературата числата S(n,m) са известни като числа на Стирлинг от втори род.

Следствие: Δ-лемата може да се формулира и така:

$$\Delta_P^0(r)=\Delta_P^1(r)=$$
 ... = $\Delta_P^{s-1}(r)=0\Leftrightarrow r$ е корен на P с кратност поне s

Това идва директно от еквивалентността в P-лемата.

Сега да преминем към коректността на метода. Първо разглеждаме рекурентни уравнения, съдържащи само хомогенна част и оставяме настрана началните условия:

$$a_n = c_1 a_{n-1} + \dots + c_k a_{n-k}$$

Свойство 1: Ако редиците $\{a_n\}_{n=0}^{\infty}$, $\{b_n\}_{n=0}^{\infty}$ са решения на уравнението, то редицата $\{a_n+b_n\}_{n=0}^{\infty}$ също е решение.

Свойство 2: Ако редицата $\{a_n\}_{n=0}^{\infty}$ е решение на уравнението и $c\in\mathbb{C}$, то редицата $\{ca_n\}_{n=0}^{\infty}$ също е решение.

Тези две свойства се проверяват непосредствено. Директно следствие от тях е, че решенията на уравнението образуват линейно пространство относно комплексните числа.

Свойство 3: Ако r е корен на характеристичния полином с кратност s, то редиците:

$$\{r^n\}_{n=0}^{\infty}$$
, $\{nr^n\}_{n=0}^{\infty}$, ..., $\{n^{s-1}r^n\}_{n=0}^{\infty}$

са решения на уравнението.

Доказателство:

Нека r е корен с кратност s на характеристичния полином, тоест:

$$x^{k} - c_{1}x^{k-1} - \dots - c_{k} = (x - r)^{s}O(x).$$

където Q(x) е полином от степен k-s, без корен r.

За произволно $n \ge k$ имаме:

$$x^{n} - c_{1}x^{n-1} - \dots - c_{k}x^{n-k} = x^{n-k}(x-r)^{s}Q(x)$$

Следователно r е корен с кратност s на $P_n(x) = x^n - c_1 x^{n-1} - \dots - c_k x^{n-k}$. Очевидно е, че $r \neq 0$, така че можем да приложим следствието от Δ -лемата.

$$\Delta_{P_n}^0(r) = r^n - c_1 r^{n-1} - \dots - c_k r^{n-k} = 0,$$

откъдето $r^n=c_1r^{n-1}+\ldots+c_kr^{n-k}$, но това е за произволно $n\geq k$, така че редицата $\{r^n\}_{n=0}^\infty$ е решение на рекурентното уравнение.

Абсолютно аналогично е за t = 1, ..., s - 1:

$$\Delta_{P_n}^t(r) = n^t r^n - (n-1)^t c_1 r^{n-1} - \dots - (n-k)^t c_k r^{n-k} = 0,$$

откъдето $n^t r^n = (n-1)^t c_1 r^{n-1} + ... + (n-k)^t c_k r^{n-k}$, но това е за произволно $n \ge k$, така че редицата $\{n^t r^n\}_{n=0}^\infty$ е решение на рекурентното уравнение.

Тривиално следствие от тези свойства:

Нека $a_n = c_1 a_{n-1} + ... + c_k a_{n-k}$ е рекурентно уравнение от горния тип. Нека $r_1, ..., r_m$ са корени на характеристичния му полином с кратности съответно $s_1, ..., s_m$.

Тогава всяка линейна комбинация на редиците:

$$\begin{aligned} \{r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \dots, & \{n^{s_1-1}r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ \{r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_2-1}r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ & & & \vdots \\ \{r_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_m-1}r_m^n\}_{n=0}^{\infty} \end{aligned}$$

е решение на уравнението.

Голямата теорема:

Нека $a_n=c_1a_{n-1}+\ldots+c_ka_{n-k}$ е рекурентно уравнение от горния тип с начални условия $a_0=b_0,\ldots,a_{k-1}=b_{k-1}.$

Нека r_1, \dots, r_m са корени на характеристичния му полином с кратности съответно s_1, \dots, s_m . Тогава решението на уравнението може да се представи като линейна комбинация на следните редици:

$$\begin{aligned} \{r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \dots, & \{n^{s_1-1}r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ \{r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_2-1}r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ & & & \vdots & \\ \{r_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_m-1}r_m^n\}_{n=0}^{\infty} \end{aligned}$$

Доказателство:

Разглеждаме следната матрица:

$$M = \begin{pmatrix} 1 & \dots & 0 & 1 & \dots & 0 \\ r_1 & \dots & r_1 & r_2 & \dots & r_m \\ r_1^2 & \dots & 2^{s_1-1}r_1^2 & r_2^2 & \dots & 2^{s_m-1}r_m^2 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ r_1^{k-1} & \dots & (k-1)^{s_1-1}r_1^{k-1} & r_2^{k-1} & \dots & (k-1)^{s_m-1}r_m^{k-1} \end{pmatrix}$$

Ключовото наблюдение е, че редовете ѝ са линейно независими. Да допуснем, че са линейно зависими с коефиценти $\alpha_0, \dots, \alpha_{k-1}$, поне един от които е ненулев.

Разгледждаме полинома $f(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + ... + \alpha_{k-1} x^{k-1}$. От линейната комбинация на редовете, имаме следното за стълбовете:

$$\begin{split} \Delta_f^0(r_1) &= \dots = \Delta_f^{S_1-1}(r_1) = 0 \\ \Delta_f^0(r_2) &= \dots = \Delta_f^{S_2-1}(r_2) = 0 \\ &\vdots \\ \Delta_f^0(r_m) &= \dots = \Delta_f^{S_m-1}(r_m) = 0 \end{split}$$

Сега от Δ-лемата имаме:

$$f(r_1) = f'(r_1) = \dots = f^{(s_1-1)}(r_1) = 0$$

$$f(r_2) = f'(r_2) = \dots = f^{(s_2-1)}(r_2) = 0$$

$$\vdots$$

$$f(r_m) = f'(r_m) = \dots = f^{(s_m-1)}(r_m) = 0$$

От P-лемата следва, че f(x) има корени r_1 с кратност поне s_1 , r_2 с кратност поне s_2 , ..., r_m с кратност поне s_m , което е невъзможно, тъй като f е нетривиален полином от степен $\leq k-1$, и няма как да има поне $s_1+s_2+\ldots+s_m=k$ корена.

В такъв случай съответната детерминанта е ненулева, така че системата:

$$M. \begin{pmatrix} \lambda_0 \\ \lambda_1 \\ \lambda_2 \\ \vdots \\ \lambda_{k-1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_0 \\ b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_{k-1} \end{pmatrix}$$

има единствено решение за $\lambda_0, \dots, \lambda_{k-1}$.

Сега редицата с общ член:

$$c_n = \lambda_0 r_1^n + \lambda_1 n r_1^n + \dots + \lambda_{s_1 - 1} n^{s_1 - 1} r_1^n + \lambda_s r_2^n + \dots + \lambda_{k - 1} n^{s_m - 1} r_m^n$$

отговаря на началните условия и е линейна комбинация на редиците:

$$\begin{aligned} \{r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_1^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_1-1}r_1^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ \{r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_2^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_2-1}r_2^n\}_{n=0}^{\infty}, \\ & & & \vdots \\ \{r_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & & \{nr_m^n\}_{n=0}^{\infty}, & \dots, & \{n^{s_m-1}r_m^n\}_{n=0}^{\infty}, \end{aligned}$$

Оттук директно следва, че тя е решение на рекурентното уравнение.

II. Рекурентни уравнения, съдържащи нехомогенна част

Дадено е рекурентно уравнение от горния тип:

$$a_n = c_1 a_{n-1} + ... + c_k a_{n-k} + \alpha_1^n P_1(n) + ... + \alpha_s^n P_s(n)$$

където c_1,\dots,c_k , са комплексни числа, $c_k\neq 0,\,P_1,\dots,P_s$ са комплексни полиноми, от степени съответно δ_1,\dots,δ_s , а коефицентите α_1,\dots,α_s са различни помежду си, ненулеви комплексни числа.

Ключовото наблюдение е следното:

Лема: Нека P(x) е комплексен полином от степен $n \ge 1$ и $\alpha \ne \beta$ са ненулеви комплексни числа.

Тогава $\alpha P(x) - \alpha P(x-1)$ е полином от степен n-1, а $\alpha P(x) - \beta P(x-1)$ е полином отново от степен n.

Доказателство:

Проверява се непосредствено като се разпише полиномът.

Забеленска: При $n=0, \alpha P(x)-\alpha P(x-1)=0.$

Къде се използва тази лема?

Да разгледаме изразите за a_n и a_{n-1} .

$$a_n = c_1 a_{n-1} + \dots + c_k a_{n-k} + \alpha_1^n P_1(n) + \dots + \alpha_s^n P_s(n)$$

$$a_{n-1} = c_1 a_{n-2} + \dots + c_k a_{n-k-1} + \alpha_1^{n-1} P_1(n-1) + \dots + \alpha_s^{n-1} P_s(n-1)$$

Умножаваме втория израз с α_1 и го вадим от първия. Получаваме:

$$a_n = (c_1 + \alpha_1)a_{n-1} + \dots + (c_k - \alpha_1c_{k-1})a_{n-k} - \alpha_1c_ka_{n-k-1} + \alpha_1^nR_1(n) + \alpha_2^nQ_2(n) + \dots + \alpha_s^nQ_s(n)$$

От лемата имаме, че R_1 е полином от степен $\deg(P_1)-1$, а Q_2,\ldots,Q_s са полиноми отново от степени съответно $\deg(P_2),\ldots,\deg(P_s)$.

Непосредствено се проверява, че характеристичният полином на новата зависимост е:

$$(x^n - c_1 x^{n-1} - \dots - c_k)(x - \alpha_1)$$

Правим това δ_1+1 пъти и получаваме рекурентно уравнение с характеристичен полином $(x^n-c_1x^{n-1}-...-c_k)(x-\alpha_1)^{\delta_S+1}$ и нехомогенна част, несъдържаща изрази с α_1^n .

Сега правим същото за α_2 и така нататък. В крайна сметка получаваме хомогенно рекурентно уравнение с характеристичен полином:

$$(x^n - c_1 x^{n-1} - \dots - c_k)(x - \alpha_1)^{\delta_1 + 1} \dots (x - \alpha_s)^{\delta_s + 1}$$

За него вече знаем какво да правим.

Техническите детайли относно горната конструкция оставям на читателя.